کفایه الاصول

- مقدمه 1
- مقاصد
  - فصل اول ماده امر 20
    - مبحث اول موضوع له صیغه امر 4
    - مبحث دوم وضع صیغه امر بر وجوب 4
    - مبحث سوم جمله خبریه در مقام طلب 3
    - مبحث چهارم ظهور در وجوب 4
  - فصل دوم صیغه امر
    - مبحث پنجم تعبدی و توصلی
      - سؤال آیا اطلاق صیغه امر خوصلی بودن؟ امر را ثابت می کند؟
        - چند نکته
          - وجوب توصلی ، آنچه غرض آن بدون قصد قربت حاصل می شود ۱.
            - وجوب تعبدی ، آنچه غرض آن بدون قصد قربت حاصل نمی شود
          - قصد قربت به معنای قصد امتثال امر به حکم عقل در وجوب. ۲. تعبدی معتبر است چراکه اخذ قصد امتثال شرعا در متعلق وجوب محال است
            - زیرا
              - اولا: تقدم شئ بر خودش می شود زیرا امرصلاه ، صلاه + قصد امتثال امرصلاه
              - ثانیا: تا خود صلاه(بدون قصد قربت) امر نداشته باشد مکلف نمی تواند امتثالش کند زیرا امری ندارد که بخواهد امتثالش کند
            - اشکال ۱
              - آمر، صلاه + قصد امتثال امر به صلاه را تصور می کند و به آن امر می کند در این صورت نه تقدم شئ بر خودش می شود و نه مکلف عاجز است زیرا حین امتثال قدرت بر اتیان صلاه+قصد امتثال صلاه را دارد هرچند حین امر مولا قدرت نداشته باشد
              - آخوند: بله این تصور، اشکال اول(تقدم شئ بر خودش) را حل می کند ولی اشکال دوم حل نمی شود زیرادراین صورت بازهم«صلاه» امر ندارد هرچند «صلاه + قصد امتثال امر صلاه» امر داشته باشد
                - اشکال امر به «صلاه + قصد امتثال امر صلاه» متحل می شود به جزئی که صلاه باشد.پس صلاه هم امر ضمنی دارد
                - آخوند خیر،امر مرکب به جزء عقلی آن متحل نمی شود مثلا «اینی رقبه مؤمنه» به دو امر به عتق رقبه و عتق مؤمنه متحل نمی شود
            - اشکال ۲
              - اگر قصد امتثال (جزء بدانیم نه شرط، می توان امر را متحل به دو جزء(صلاه و قصد امتثال) کرد
              - آخوند
                - اولا: محال است «قصد امتثال» جزء باشد زیرا قصد فعل غیر اختیاری است و وجوب نمی تواند به آن تعلق بگیرد.
                - ثانیا: صلاه زمانی امر دارد که در ضمن مرکب(صلاه + قصد امتثال امر صلاه) باشد پس «صلاه به قصد امتثال امرمرکب» باید محقق شود که این همان دو محذور اول(تقدم شئ بر خودش و عدم قدرت مکلف بر امتثال) را دارد
            - اشکال ۲ 4
            - نکته 3
          - ، جهت اثبات توصلی بودن و نفی قید قصد امتثال از عبادت ۳. نمی توان به اطلاق صیغه امر اخذ کرد زیرا گفتیم که تقیید اشکال ندارد و بی اطلاق هم معنا ندارد. در قصد وجه و تمیز هم همینگونه است 3
          - اصل عملی در شک در تعبدیت 4
    - مبحث ششم مقتضی اطلاق صیغه در نوع وجوب 1
    - مبحث هفتم امر عقیب حظر یا توهم آن 2
    - مبحث هشتم مره و تکرار 19
    - مبحث نهم فور و تراخی 12
  - فصل سوم اجزاء 10
  - فصل چهارم: مقدمه واجب 7
  - فصل پنجم مسأله ضد 21
  - فصل ششم:امر به شئ با نهی به انتفاء شرط آن 9
  - فصل هفتم: متعلق اوامر و نواهی 13
  - فصل هشتم: نسخ وجوب 8
  - فصل نهم: واجب تخییری 20
  - فصل دهم: واجب کفایی 2
  - فصل یازدهم: واجب موقت و موسع 15
  - فصل دوازدهم: امر به امر 8
  - فصل سیزدهم: امر بعد از امر 5
- نواهی ۲ 7
- مفاهیم ۳ 7
- عام و خاص ۴ 7
- مطلق و مقید ۵
- ظنون ۶
- اصول عملیه ۷
- تعارض ادله ۸
- خاتمه 1

ارتباط با استاد
۰۹۱۵ ۰۰۲۹ ۵۲۹
آدرس کانال در ایتا
@DARSHA